

være bedre i Stand til at udføre de Udoielseser, som vare forudsatte ved den dengang giene Bevilling. — Det synes deraf at fremgaa, at det var den høitærede Ministers Mening at ville søge en saadan Overenskomst, selv om han end ikke skulde faae alt det Yderste ud af disse Entreprenører og deres Kautionister, hvilket jeg for mit Vedkommende iøvrigt vilde have anset for rigtigt. Smidkærtid fremkom der Udtalelser, dels fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber) og dels ogsaa fra den ærede Ordfører (Berg), som gik i en noget anden Retning. Hvad enten nu dette eller maatte noget andet har foranlediget Ministeren til at opfatte Forholdet anderledes, saa er den søgte Overenskomst ikke naaet, og det har ført til at Entreprenørerne have standset Arbejdet, og der er nu anlagt Proces. Dette vil naturligvis medføre den meget betydelige Ulempe, at de Udoielsesarbejder, hvortil der allerede forrige Aar blev bevilget Penge, ville forsinkes mindst eet Aar, og selvfølgelig vil denne Forsinkelse medføre Tab ikke alene for Statskassen, men i væsentlig Grad ogsaa for dem, der benytte Havnen. Jeg vilde derfor have anset det for heldigt, om det var lykkedes at trefse en Overenskomst med Entreprenørerne og deres Kautionister, selv om man ikke havde faaet det Alleryderste ud af dem, og jeg tror, at Staten vilde have staaet sig derved. Med Hensyn til det andet Forhold, som jeg ønsker at omtale, nemlig Simfjordsbroen, skal jeg tillade mig at bemærke, hvad maatte i det Mindste en Del af ærede Medlemmer her erindrer, at Projektet til dette Broanlæg blev udbudt som en Slags Prisopgave, idet der blev udført en Præmie for den, der kunde levere det bedste Projekt, og af de i den Henseende fremkomne Projekter blev det, der var leveret af de nuværende Entreprenører, prisbelønnet, men desuagtet fandt den Kommission, som Regjeringen havde nedsat for at behandle Projekterne, at der var visse Mangler ved dette Projekt, og der blev da, navnlig med Hensyn til Pillerne, foretaget betydelige Forstærkninger, hvilket saa senere fandt sit Udtryk dels i den under 4de Oktober 1873 afsluttede Kontrakt og dels ogsaa i Loven af 10de April 1874, der, hvad ogsaa den ærede Ordfører nævnte, forudsatte større Udgift til Broanlægget, end oprindelig var bevilget. Ved den nævnte Kontrakt var det forudsat, at de to Landpiller skulde nedføres til en Dybde af 18 Meter, de fire Strømpiller til 28 Meter og Svingsbro pillen til 30 Meter. Disse Dybder ere nu naturligvis betydelig overskredne, men Entreprenørerne have ogsaa — og det er bevisligt, at man derved har tænkt sig Muligheden af en Overfribelse — forpligtet sig til at føre Pillerne ned til en Dybde af indtil 36 Meter, og i Kontrakten fralægger Ministeriet sig alt Ansvar, saavel med Hensyn til Forbundsforholdene som med Hensyn til Dybden, idet det Sted, som ende-

lig blev valgt til Brobygning, ikke var det, som oprindelig var undersøgt, skjøndt naturligvis Forholdene ikke kunne være meget forskellige for de to Steder, da de ikke ligge langt fra hinanden. Af den til Broanlægget bevilgede Sum, 1,824,000 Kr., skulde kun Udgifterne til den egentlige Brobygning afholdes, hvorimod der var en Del Arbejder, som den Gang absolut maatte være baade kjendte og forudsatte, men som ikke ere indbefattede under den nævnte Sum. Skjøndt det nu maatte — som anført af den ærede Ordfører — er noget svagt antydet i Motiverne til Loven af 10de April 1874, idet det efter hans Mening kun omtaler Muligheden af en Overfribelse, men ikke tænker sig den videre stor, følger det dog af sig selv, at der er visse Ting — og det er den allerførste Del af de nu fremkomne Overfribelser paa henimod 700,000 Kr. — som absolut maatte være forudsatte allerede den Gang, Loven blev vedtaget, idet f. Ex. Sernbanesporret over Broen og dets Tilslutning, der udtryffeligt er undtaget fra Brobygningen, har medført en Udgift af 70,800 Kr., og Broens Tilslutning til Land, som ligeledes er Entreprenørerne vedkommende, og som vil medføre en Udgift af omtrent 55,200 Kr., ogsaa maa være forudsat saa vel som Overfribelsen af den Dybde, hvortil Pillerne antages at skulle føres ned, hvilket nu formenes at ville medføre en Udgift af ca. 270,000 Kr.; thi man havde den Gang ingen Visshed for, at man vilde kunne blive staaende ved disse Dybder af 18, 28 og 30 Metres, da man udtryffeligt i Kontrakten havde forpligtet Entreprenørerne til at gaa ned til 36 Metres. Disse Udgifter udgjøre tilfammen omtrent 400,000 Kr., altsaa den væsentligste Del af de Overfribelser, som dels have fundet Sted og dels ville finde Sted ved denne Brobygning. Nu er der Noget, der, saavel efter den ærede Ordførers Udtalelser i Dag som ogsaa efter, hvad der er udtalt i Betænkningen til Tillægsbevillingen og Finantsloven, er mig uforklarligt, og det er, at disse Overfribelser nærmest fremstilles, som om de skulde være foraarjagede ved Tilshynets Forsømmelse. De 400,000 Kr., jeg her har tilladt mig at nævne, ville dog i alle Tilfælde ikke kunne regnes Tilshynet til Last, ligesaa lidt som det kan have nogen som helst Andel i denne Overfribelse, da det jo ikke har været Hæren over disse Forhold; og med Hensyn til de øvrige Overfribelser paa henved 250,000 Kr., skal jeg anføre, at ogsaa deraf er den allerwæsentligste Del af en saadan Beskaffenhed, at den ikke kan falde Tilshynet til Last. For det Første det, at Pillerne have vist sig at være konstruerede for svage, og at det har været nødvendigt at forsyne dem med Stenfastninger for at støtte dem, vil dog vel Ingen regne Tilshynet til Last, ligesaa lidt som det, at Svingsbro pillen ikke en Gang kan nøies med Stenfastningen, men maa yderligere forstærkes, hvilket medfører en Udgift af 88,000 Kr. Tilbage bliver endnu det